1. (89-1) Молитва Моисея, человека Божия.
УПО: Молитва Мойсея, чоловіка Божого. Господи, пристановищем нашим Ти був з роду в рід!
KJV: Lord, thou hast been our dwelling place in all generations.

2. (89-2) Господи! Ты нам прибежище в род и род.
УПО: Перше ніж гори народжені, і поки Ти витворив землю та світ, то від віку й до віку Ти Бог!
KJV: Before the mountains were brought forth, or ever thou hadst formed the earth and the world, even from everlasting to everlasting, thou art God.

3. (89-3) Прежде нежели родились горы, и Ты образовал землю и вселенную, и от века и до века Ты--Бог.
УПО: Ти людину вертаєш до пороху, і кажеш: Вернітеся, людські сини!
KJV: Thou turnest man to destruction; and sayest, Return, ye children of men.

4. (89-4) Ты возвращаешь человека в тление и говоришь: `возвратитесь, сыны человеческие!`
УПО: Бо в очах Твоїх тисяча літ, немов день той вчорашній, який проминув, й як сторожа нічна...
KJV: For a thousand years in thy sight are but as yesterday when it is past, and as a watch in the night.

5. (89-5) Ибо пред очами Твоими тысяча лет, как день вчерашний, когда он прошел, и [как] стража в ночи.
УПО: Пустив Ти на них течію, вони стали, як сон, вони, як трава, що минає:
KJV: Thou carriest them away as with a flood; they are as a sleep: in the morning they are like grass which groweth up.

6. (89-6) Ты [как] наводнением уносишь их; они--[как] сон, как трава, которая утром вырастает, утром цветет и зеленеет, вечером подсекается и засыхает;
УПО: уранці вона розцвітає й росте, а на вечір зів'яне та сохне!
KJV: In the morning it flourisheth, and groweth up; in the evening it is cut down, and withereth.

7. (89-7) ибо мы исчезаем от гнева Твоего и от ярости Твоей мы в смятении.
УПО: Бо від гніву Твого ми гинемо, і пересердям Твоїм перестрашені,
KJV: For we are consumed by thine anger, and by thy wrath are we troubled.

8. (89-8) Ты положил беззакония наши пред Тобою и тайное наше пред светом лица Твоего.
УПО: Ти наші провини поклав перед Себе, гріхи ж нашої молодости на світло Свого лиця!
KJV: Thou hast set our iniquities before thee, our secret sins in the light of thy countenance.

9. (89-9) Все дни наши прошли во гневе Твоем; мы теряем лета наши, как звук.
УПО: Бо всі наші дні промайнули у гніві Твоїм, скінчили літа ми свої, як зідхання...
KJV: For all our days are passed away in thy wrath: we spend our years as a tale that is told.

10. (89-10) Дней лет наших--семьдесят лет, а при большей крепости--восемьдесят лет; и самая лучшая пора их--труд и болезнь, ибо проходят быстро, и мы летим.
УПО: Дні літ наших у них сімдесят літ, а при силах вісімдесят літ, і гордощі їхні страждання й марнота, бо все швидко минає, і ми відлітаємо...
KJV: The days of our years are threescore years and ten; and if by reason of strength they be fourscore years, yet is their strength labour and sorrow; for it is soon cut off, and we fly away.

11. (89-11) Кто знает силу гнева Твоего, и ярость Твою по мере страха Твоего?
УПО: Хто відає силу гніву Твого? А Твоє пересердя як страх перед Тобою!
KJV: Who knoweth the power of thine anger? even according to thy fear, so is thy wrath.

12. (89-12) Научи нас так счислять дни наши, чтобы нам приобрести сердце мудрое.
УПО: Навчи нас лічити отак наші дні, щоб ми набули серце мудре!
KJV: So teach us to number our days, that we may apply our hearts unto wisdom.

13. (89-13) Обратись, Господи! Доколе? Умилосердись над рабами Твоими.
УПО: Привернися ж, о Господи, доки терпітимемо? і пожалій Своїх рабів!
KJV: Return, O LORD, how long? and let it repent thee concerning thy servants.

14. (89-14) Рано насыти нас милостью Твоею, и мы будем радоваться и веселиться во все дни наши.
УПО: Насити нас уранці Своїм милосердям, і ми будемо співати й радіти по всі наші дні!
KJV: O satisfy us early with thy mercy; that we may rejoice and be glad all our days.

15. (89-15) Возвесели нас за дни, [в которые] Ты поражал нас, за лета, [в которые] мы видели бедствие.
УПО: Порадуй же нас за ті дні, коли Ти впокоряв нас, за ті роки, що в них ми зазнали лихого!
KJV: Make us glad according to the days wherein thou hast afflicted us, and the years wherein we have seen evil.

16. (89-16) Да явится на рабах Твоих дело Твое и на сынах их слава Твоя;
УПО: Нехай виявиться Твоє діло рабам Твоїм, а величність Твоя їхнім синам,
KJV: Let thy work appear unto thy servants, and thy glory unto their children.

17. (89-17) и да будет благоволение Господа Бога нашего на нас, и в деле рук наших споспешествуй нам, в деле рук наших споспешествуй.
УПО: і хай буде над нами благовоління Господа, Бога нашого, і діло рук наших утверди нам, і діло рук наших утверди його!
KJV: And let the beauty of the LORD our God be upon us: and establish thou the work of our hands upon us; yea, the work of our hands establish thou it.